

жителенъ писачъ на онова врѣмя былъ историкъ *Тацисъ*. Той е описалъ периода на римскъ-тъ историѣ, отъ смърть-тъ на Августа, и тамъ много живо е изобразилъ злочесты-ты врѣмена на мѣстители-ты.

Честитый периодъ на царство-то. Отъ послѣдни-ты императоры прочють былъ *Траянъ*, родомъ Испанецъ (98—117 год.). Той покориѣ Дакия (сег. Влашко и Трансильвания), и побѣдилъ Партяныты; а съ благородный си характеръ придобылъ народнѣ любовь. Той былъ владенъ на вино, та издалъ заповѣдь, да не исполнявать негово-то наряждане слѣдъ ѣденіето (Нѣ и тоя, спорядъ както мыслиѣ народъ-тъ „найдобрый“, римскый царь не можилъ да ся въздържи да не гони Христьяны-ты).

Слѣдъ него иджтъ: *Адрианъ*, *Аншонинъ Пий*, (сир. Благочестивый) и *Маркъ Аврелий Мѣдрецъ*. Маркъ Аврелий ся отличявалъ по това, че живѣѣ много просто и умѣрено, обычалъ науки-ты и самъ писалъ мѣдрецкы съчинения (той былъ отъ стойци-ты). Той ималъ мѣчнѣ войнѣ съ германскы-ты народы, които зели да стѣснявать сѣверны-ты римскы прѣдѣлы.

Господаруваніе войнишко. Съ смърть-тъ на Марка Аврелия (180 г.) свършилъ ся и честитый периодъ на Римско-то царство. Тогава зели да господарувать прости войници: преториянци-ти завладѣѣ съвсѣмъ прѣстола и го продавали на оногова, който давалъ повече пары; а послѣ, кога не имъ угождавалъ начяса го сваяли. Рядкъ царъ умираѣ отъ своѣ смърть. Само суровый *Сейшимий Северъ* (193—211 год.) знаилъ да укроти за малко врѣмя тѣж буйнѣ войскѣ и да тури рядъ въ държавѣ-тъ. Той между другы-ты работы утвърдилъ римско-то владычество въ южнѣ-тъ половинѣ на островъ Британиѣ, и въ само-то тѣсно мѣсто на тоя островъ направилъ каменнѣ стѣнѣ за отбранѣ отъ налитаніе-то на шотландскы-ты планинци, Пикти и Скотти. Сынъ му *Каракалла* былъ страшенъ мѣститель; той е прочють въ царуваніе-то си съ това, че на всичкы-ты